

at Bekendtgørelsen om Bortfaldet af Patentet har fundet Sted, idet Sagen saa lang Tid efter regelmæssigt maa antages at være opklaret.

Det forudsættes som en Selvfølge, at det i § 7, 2. Stk., ommeldte Gebyr, der har Karakteren af et Retsgebyr, i Tilfælde af, at Ansøgning om et Patents Genoplivelse afslaaes, ikke tilbagebetales Ansøgeren, hvorimod de erlagte Aarsafgifter, derunder ogsaa Tillægsafgifterne, bliver at tilbagebetale, idet Patentet ikke har været i Kraft i det paa-gældende Aar.

Da det kan forekomme, at Tredjemand paa et Tidspunkt, da Patentet faktisk er bortfaldet, men inden det paany er traadt i Kraft, har benyttet Opfindelsen eller mulig anvendt Bekostninger og Arbejde for at kunne iværksætte en saadan Benyttelse, er der i Paragraffens 3. Stk. truffet de fornødne Forholdsregler for at beskytte saadanne legitime Interesser.

Paragraffens 5. Stk. er en nødvendig Konsekvens af den nye Beregning af Patenttiden, nemlig fra Ansøgningsdagen.

Ifølge Patentlovens § 29 er Handelsministeren berettiget til at fastsætte de nærmere Bestemmelser om Patentkommissionens Forretningsgang m. v., og det er derfor ikke fundet fornødent i Lovforslaget at optage nærmere Bestemmelser om, i hvilket Omfang Forretningerne vil være at udføre gennem Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet, jfr. Tjenestemandsløven af 31. Marts 1931 §§ 228—236, idet der formentligt som hidtil maa være Adgang til i saa Henseende at tage i Betragtning, hvad praktiske Hensyn tilsiger.

Til § 4.

Det er foreslaaet at aabne Adgang til at indskrænke Antallet af Medlemmer af Patentkommissionen, der nu skal bestaa af 10 Medlemmer, til et mindre Antal, saafremt dette findes hensigtsmæssigt.

Til § 5.

De til Patentlovens § 13 foreslaaede Tilføjelser indeholdes for den væsentligste Del i den nugældende Patentlovs § 23 Nr. 2 og 3, men er af systematiske Grunde foreslaaet henflyttet hertil. De Forandringer, der er foreslaaet i Nr. 2, nemlig at forlænge Fristen fra 6 Uger til 2 Maaneder og at tilføje Ordene: „her i Landet“ til Bestemmelsen om Patenthaverens Bopæl, er sket dels af Hensigtsmæssighedsgrunde, dels for Tydeligheds Skyld.

Til § 6.

Da de i Patentlovens § 19, 1. og 2. Stk., ommeldte Frister af henholdsvis 6 Uger og 4 Uger i Praksis har vist sig at være for korte, hvad der paa forskellig Maade kan medføre Ubilligheder, er det foreslaaet at forlænge dem begge til 2 Maaneder.

Endvidere er det foreslaaet, at der aabnes Adgang til at indskrænke Antallet af Medlemmerne af den i 2. Stk. omtalte særlige Kommission, der nu skal bestaa af 1 Formand og 4 andre Medlemmer, til et mindre Antal, saafremt dette findes hensigtsmæssigt.

Det Gebyr, Appellanten har at betale, og som efter den nugældende Lov er 250 Kr., foreslaas nedsat til 200 Kr., idet det nuværende Gebyr formentlig maa erkendes at være ret højt. Eksempelvis kan nævnes, at den tyske Patentlovgivning i lignende Tilfælde har foreskrevet en Afgift af 100 Mk. Den Nedgang i Indtægt, som Nedsættelsen vil andrage, forventes opvejet ved, at der ifølge Forslaget ikke som nu sker Tilbagebetaling af Gebyret, saafremt Patentkommissionens Afgørelse ikke stadfæstes. Til dette sidste findes der nemlig ikke ganske tilstrækkelig Anledning i Betragtning af det Arbejde, der paalægges Kommissionen, og som efter Omstændighederne kan være langt mere omfattende i Tilfælde, hvor Patentkommissionens Afgørelse omstødes, end hvor den stadfæstes.

Til § 7.

I Lighed med den norske Patentlov foreslaas et nyt System for Betaling af Afgifter for de ofte vidtløftige Patentbeskrivelser, hvor Omkostningerne til Trykning med Tegninger m. v. ofte langt overstiger de 35 Kr., der nu betales for Patentets Udstedelse. Afgifterne er beregnet i Forhold til den ved Trykningen anslaaede Udgift.

I Slutningen af Patentlovens § 20, 1. Stk., foreslaas desuden indsat en Bestemmelse, der nødvendiggøres af den nye Art. 4 c, som blev optaget ved Pariserkonventionens Revision i London 1934, og som bestemmer, at Opfinderen har Ret til at blive nævnt som saadan i Patentbrevet. Da Opfinderens Navn hidtil ikke har været angivet hverken i Patentbrevene eller i Patentbeskrivelserne, synes en udtrykkelig Lovbestemmelse herefter at være paakrævet, og da § 20, 1. Stk., i Forvejen indeholder Bestemmelser om Patentbrevenes Indhold, er det fundet naturligt at knytte den nye Bestemmelse til disse.